

ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ

съ

ПРИТУРКА, ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ, РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ, ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ,
а Притурката веднѣждъ въ мѣсеца.

Директорна: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Годишенъ абонаментъ
предииздатъ.

I. На списанието:

За България 5 лева

„ странство 6 „

II. На списанието съ

притурката:

За България 7-50 лева

„ странство 9 „

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всички
телеграфо-пошени стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за не-
редовно испращане леско
приматъ се само въ ра-
стоянне на единъ мѣсець
отъ издаването му.

Пратенитъ за публику-
ване ръкописи изпраща се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неопределящи
възможностите на до-
писниците, не се при-
ематъ.

Писма нежелани не се
приматъ.

Всѣхъ обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страниц-
на за 50 стр. редътъ.

За по-големи обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женский Свѣтъ улица Войнишка № 122

Съдържание:

Алманахъ на „Женский Свѣтъ“ съ лотария. — За въз-
мездитъ на г. Св. Михайловски дару жената. — Недѣл-
ни въ времето си. — Може ли женитъ да бждатъ гениални?
— За одразоването на жената въ България. — Писмо отъ
Настоятелството на Варн. Благовѣр. Дружество „Майка“
— Корреспонденция. — Известие. — Подписания.

АЛМАНАХЪ

НА

„ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ“

СЪ ЛОТАРИЯ.

ЦѢНА САМО 2 ЛЕВА.

Дирекцията на „Женский Свѣтъ“ е въ на-
мѣрение, щото по новата 1894 год. да издаде
„Алманахъ на Женский Свѣтъ за 1894 год.“,
който да се отличава по своята оригиналностъ,
своеобразностъ и разнообразие, прѣдначаленъ да
принесе голѣма полза на всѣхъ домакинни, майка
и мома.

Ний считаме за излишно да говоримъ прѣд-
варително нѣщо, съ цѣль да прѣпорѣчимъ Ал-
манаха на г. г. ученолюбитъ си читатели и лю-
безнитъ си читателки, като мислимъ, че доста-
тъчно е затова да кажемъ, какво той ще съдържа:

I. Мѣсецословъ.

II. Домашенъ бюджетъ и ежедневно сче-
товодство за домашнитъ разноси презъ 1894
год., гдѣто домакинята всѣки день ще записва

и нарежда ежедневнитъ, ежемѣсечнитъ и годиш-
ната сметки.

III. Разни оригинални и преводни статии
за женский полъ отъ нашитъ сътрудници.

IV. Белетристика.

V. Дѣтска хигиена, отглеждане и въз-
питание.

VI. Кое е прилично, а кое не.

VII. Разни, Анекдоти, Афоризми и др.

VIII. Свѣсти.

IX. Домашна медицина.

X. Рецепти за ястия по всѣхитъ сезони.

XI. Стихотворения.

XII. Разни обявления, относящи се до жени.

А на края ще се приложатъ нѣколко му-
зикални песни за китара и пияно

Заедно съ издаването на Алманаха, Дирек-
цията на Женский Свѣтъ учредява за прѣвъ-
нитъ тукъ въ България единъ видъ лотория,
за въ полза на абонатитъ му. Всѣки екземпляръ
отъ Алманаха ще носи единъ номеръ и ще важи
като единъ лотарийски билетъ. Лотарията ще се
тегли вждъ 1 Януарий 1894. г., въ динтъ, по
конто у насъ съществува обичай да се опитва
щастнето, подиръ което подарѣцитъ ще се по-
пратѣтъ до притежателитъ на номерата, конто
печелѣтъ, слѣдъ като се обяви това въ „Жен.
Свѣтъ“. По тагъвъ начинъ щастливцитъ отъ аба-

натитѣ и абонатнитѣ ще получатъ и Алманаха, и единъ подарѣкъ за новата година; а другитѣ Алманаха, който и безъ подарѣкъ ще си струва пакъ опредѣлената цѣна.

Ний прѣдварително сме увѣрени, че не само г. г. абонатитѣ и абонатнитѣ ни сами тѣ ще побързатъ да се одобрятъ съ Алманаха и да опитатъ щастieto си, нъ и че ще се погрудятъ отъ своя страна да занисятъ, колкото имъ е възможно повече, абонати и абонатки, за распространението на една толкова общеползна книга.

Алманаситѣ ще бждатъ своєврѣменно распратени на абонатитѣ, които се умоляватъ тутакси да внесатъ стойността, защото въ противенъ случай номерата на неплатившитѣ ще се считатъ като нещществуващи за лотарията

Алманахътъ ни. хубаво, искусно и естетично подвързанъ, струва

само два (2) лева.

Поканитѣ за занисване абонати трѣбва да се повърнатъ въ Дирекцията най-късно до 15 Ноември, за да се знае, колко екземпляра трѣбва да се напечататъ.

За възгледитѣ на г. Ст. Михайловски върху жената.

(Критическа студия)
Продължение.

Но, ще ни забѣлѣжатъ нѣкои, у нашия поетъ нѣма «голѣмата чувствителностъ живо-трещещата симпатия, вътрѣшното и неволно*) репродуциране на нѣщата», както у художника изобщо. Ами какъ ги има за «романтическитѣ госпожици»? (Четѣте любовнитѣ стихове на г. Михайловски и кажете, че той е пессимистъ, че и той, като Шенкенбауера, иска да живѣе въ пълно безстрастие! (Гл. Sur. Salame, стр. 10.) Описва и прѣдстави жената въ най-зло положение, описва всичката проза на дѣйствителния животъ и, като на подигравка, токо залъгва тая или оная мома съ своитѣ лирически излияния. Пъкъ какъ се случватъ въ такива случаи все щастливи, все хубавици момѣ прѣдъ очитѣ му, какъ не се случи една нещастница, една грозна, за да видимъ какво би говорилъ за нея? Ха, въпрочемъ, спомняме си една епиграмма негова. Въ нея той се чуди, какъ момѣкъ обикналъ

една грозна дѣвица и си отгатва това много лесно: «за *пуцерь* *пуцерицата* е *хубавица*!» (Мисль год. II. кн.) Нещастнитѣ грозни жени! Мажетѣ иматъ привилегия да бждатъ грозни, — женитѣ — не. И не стига гдѣто се словословятъ хубавитѣ жени, ами трѣба да се подиграватъ и грознитѣ! Ний не казваме да се не слави хубоостѣта. «Красотата спасява свѣта» каза, не помня харно гдѣ, Достоевски — и ний го вѣрваме. «Красотата не е истина, не е правственностъ», казва Бѣлински, «но тя е родна сестра на истината и правственността. Красотата не служи на чувственността, но ни освобождава отъ чувственността, като възвръща на духа правата му надъ плътѣта». «Въ младостѣта всѣко мимолѣтно чувство, всѣко наслаждение отъ любовѣта трѣбва да бжде естетическо, за да не бжде безиравственино*). Ето гдѣ може да се посочи значението на красотата, на любовнитѣ стихотворения. Но едната видима красота е недостатъчна да възбуди съчувствие. Сама физическата красота, мислимъ, не би струвала нищо безъ духовната красота, която ѝ дава достоинство и грация. А често пѣтъ пѣкъ нѣкои хора не обръщатъ внимание на видимата красота, стига невидимата да се разбере и узнае.

Любовнитѣ стихотворения на нашия поетъ не може да се подведатъ напълно подъ категорията на ония, що посочихме по-горѣ прѣди малко, Въ тѣхъ нѣма оня юношески пламъ, тоя култъ на истинската красота, каквото у другитѣ поети. Много отъ тѣхъ правятъ впечатлението на фалшиви, неискрени, па и чувствени. Ний казахме, какво впечатление ни правятъ тѣ и какво заключение можемъ да направимъ отъ тѣхъ относително възгледа на г. Михайловски върху женитѣ. Та какво искате отъ 40-годишенъ човѣкъ?

VIII.

Или по-хубаво: какво искате отъ човѣкъ, който има изобщо толкова ниско понятие за жената и за любовѣта и за науката?

Чии мисли исказва онзи «Той», съпругъ на учената жена, въ *Кадрилѣтъ на смъртъта*? (Тѣ сж тѣй цинични, че срамъ ни е просто да ги цитираме) (гл. Nov. Ver. ч. I стр. 41). Яко ни е страхъ, че г. Михайловски е накаралъ оня «той» да говори зарадъ него сжщо така, както кара и оня старецъ — въ епиграммата за «*Ученитѣ жени*». Мислимъ, че имаме основание да

*) И. Тень, Лекции върху искусството. За идеала въ искусството. Гл. III. (Гл. «Мисль» год. II кн. X—XI).

*) Сочинения Бѣлинскаго т. IV.

се страхуваме за туй. Припомнете си съвѣта, който нашият поетъ дава на младитѣ момци. «Какъвъ цинизъмъ!» казва г. Ал. Константиновъ като разглежда *Nov Verba* I ч. *) «Какво прѣзрително отношение къмъ човѣческото достойнство на жената! И безъ това социалното положение на жената у насъ е крайно печално: тя е обезличена, тя е доведена до степенъ на безгласна машина, робиня въ селата, робиня въ градоветѣ, кукла въ по-висшите кръгове. Грѣшно е послѣ всичко това да дадѣте въ ръцѣтъ на грубия съпругъ такова оръжие, каквото е горния «свѣтъ», та кога се завърне у дома си, ако жена му не стои по кефа диванъ, да и отговори 86 стр. на «*Nov. Verba*» и да ѝ изрече: на, мари, паа! огледай си мутрата, вижъ и ученитъ хора, какво пише за васъ». Туй го пише единъ мъжъ. Колко повече би забѣлявала една жена, която много по-лесно може да си искаже туй, що чувствува. Но горниятъ думи сж тѣй хубаво казани, че нѣма нужда да се говори повече.

И тѣй г. Михайловски, при всичко че глъчи противъ свадбитѣ по смѣтви, гледа на жената само външната, ефемерна хубостъ; нито умностъ, нито ученостъ, ни нищо друго — «зажуми, защото се еднакво ще сбърцашъ!» «Женитѣ мъчно се узнаватъ», ще ми каже поета, разбира се не така прозаически. Ами че той, защо съжалява, че не познавалъ нѣ отъ рано оная госпожа? (Сиг. Саламо стр. 47). Че какъ е можалъ да ѝ познае тогава той? Като че не стига онова състояние, ще повторимъ ний. въ което сж паднали нашитѣ жени, ами и литературата ни да ги оскърбява и да смира всѣкакъвъ младъ полѣтъ. Защо поне г. Михайловски не се замисли за свята другарка, която Богъ му испратилъ за утѣха и щастие, прѣди да пише тоя позоръ за женитѣ!

И какъ гледа той на любовта, която играе въ посоченитѣ въпроснитѣ случаи за живота голѣма роля? «Обичамъ, значи носѣхъ *Исусовъ кръстъ на грѣбъ*» казва г. Михайловски въ стихотворението «*Любовь!*» (Сиг. Саламо стр. 1) Прѣкрасно. Но на друго мѣсто — съвѣтъ друго опрѣдѣление: «*Любовь — незнамъ какви поманности отъ бескрайността на възгъ, ефирностъ, смислена съ бескрайностъ, сияние въ юношески снъ ***». Той ѝ туря въ реда «на суетитѣ»

— на науката, на «човпшката сила» на «човпшката слава». Защо е това противорѣчие? Питайте поета да видимъ, какво би ви отговорилъ. Но съ ксе опрѣдѣление се съгласява повече той? Отъ духа на другитѣ му творения се разбира, че той гледа на това най-могъщо човпшкото чувство като на «суета». И тогава, лесно е да съвѣтваме младитѣ момци, както ни екимне, лесно е тогава да пишемъ разни безсолни стихове до тая или оная мома и да ги заблуждаваме съ своитѣ тъмни мисли. Какво да правимъ? Любовта — суета! Лесно е тогава да викаме «за разнообразие», че женитѣ сж създали великитѣ мъже. Ами какъ сж ги направили велики? Дали и тѣзи жени — въснитателки сж имали такива възгледи на нѣщата, каквито г. Михайловски? Дали и тѣ сж биле «избирчни» по системата на л. Михайловски, дали и тѣ сж гледали на науката като на «зракъ въ тлминитѣ ѣжсти», *ложелмъдрувание въ сираха*» (Желѣзни струни, стр. 23). Дали и тѣ сж учили дѣцата си на това, че *въ ѣжстата тѣмъ стои въ вѣчното спасение на слабъумний човпшкъ* (Сиг. Саламо стр. 47), че «на невѣжественний човпшкъ срдцето е источникъ, неисточникъ на мирни веселии» (Желѣзни струни стр. 46.) Тежко ни намъ, ако имаме такива въснитателки и въснитатели!

Но — да свършимъ вече, да туримъ едно заключение, което посочихме — посочихме. Върваме, че нашия гласъ, нашитѣ думи ще бѣдѣтъ чути и че мнозина ще кажатъ това, що ний по една или друга причина сме пропуснали.

(Слѣдва).

Недѣйте губи врѣмето си.

Не ще съмнение. Госпожици, всички трѣба да сте прочели много мъдри примѣри относително врѣмегубението. Ония отъ Васъ, които сж имали полезния новикъ да подчертаватъ тия отъ цитатитѣ, които имъ произвели по-голѣмо впечатление, ще намиратъ въ албума си слѣдующитѣ мисли:

«Ако обичате живота, недѣйте исхабява врѣмето, защото отъ него се състои животътъ».

Или пъкъ — слѣдующитѣ:

«Врѣмето е пари на вѣчността»

Уви! Трѣбова да го искажемъ: когато сме млади, много на рѣдко се спираме върху такива мисли. Прочитаме ги и се удивляваме за точнос-

*) Гл. «Периодическо списание» кн. XXXII и XXXIII, стр. 388.

**) «Желѣзни струни», стр. 23

тъта имъ, нъ пакъ ги забравяме. Когато сме млади на петнадесетъ или осемнадесетъ или пъкъ двадесетъ години, животътъ ни се вижда толкова дълъгъ, щото не мислимъ никакъ да не го исхабимъ.

Освѣнъ това младостта е възрѣстѣта на празниѣ мечти и, ако по-нѣкогжъ осѣтимъ бисненето на свѣстѣта и изгубванието на врѣмето, то пакъ се утѣшаваме, казвайки, че ще придобнемъ, каквото сме изгубили днесъ.

Обаче това не е тъй; трѣбва да се убѣдите, че тази голѣма грѣшка, изгубванието на врѣмето никога не се поправи. Коя е цѣльта на живота откъмъ реална и възвишена точка зрѣние? Исполнението на повечето отъ полезниѣ нѣща, усъвършенствуванieto, дѣянието, изпълнение назначението, което е опрѣдѣлено и за което сме повикани.

Разумниѣ чловѣкъ не нарича животъ въобще туй, което има схоство съ добитѣцѣ или растенiята. не стига само да диша нѣкой, да яде, да спи, за да каже, че живѣе нъ нито една доза отъ духовенъ животъ не е достатъчна, за да осъществи идеята на сжествуванieto ни, такъвъ, какъвто ни го е приготвилъ Богъ. Безсмъртната душа трѣбва да съзнава своето високо прѣдназначение и споредъ това да упражни своето влияние. Не ви е извѣстно, какви още длѣжности ще ви се налагатъ, нъ бждѣте увѣрени, че всичкиѣ длѣжности ще иматъ еднаква основа: да показваме къкъ другитѣ такъва прѣданность, какъто би желали да покажѣтъ другитѣ къкъ насъ. Тази прѣданность, въ какъто форма и да ви се прѣдстави, трѣбва да ва намѣри готови. Семейниѣ грижи или съчувствията къкъ ближнии ще изискватъ отъ васъ толкова вашиѣ часове, колкото и симпатията ви. Ако навикнете да исхабявате врѣмето си споредъ угодата си, какъ ще можете да го употребите утрѣ ползотворно?

Сега имате врѣме, което житейскитѣ грижи ще го смутѣтъ по-късно. Въсползуйте се отъ него за истѣнченieto на ума ви и образованието на разума ви, защото, като станете жени разумни и по-горни отъ себе си, приготвявате по този начинъ сжщия сила за семейството и полезна опитность за въ бждѣще.

Четението на бесполезниѣ книги е врѣмегубство, защото имате на расположението си толкова добри и благородни дѣла за вършенне, които и васъ ще ви направѣтъ по-добри, и мислитѣ ви ще възвишѣтъ.

Можете при това да се занимавате съ доби-

ванието на скромната, нъ необходимата за всичко опитность на домакинскитѣ длѣжности. И не е прѣдпочтително да се научите да работите и икономисвате чрѣзъ трудолюбието си, да обличате бѣдниѣ, отъ колкото да исхабявате врѣмето си въ бесполезни и пусти работи?

Обаче не ма считайте за много строга. Не желаѣ да ви укорѣж за прѣданностьта и наклонностьта ви въ прѣкрасниѣ прѣдмѣти, нито за приятниѣ прочитания, въ които има и нѣкаква си полза, нито за умѣренитѣ удовольствия или почивка. Нъ желаѣ, щото дѣвоичкитѣ да се поучѣтъ да считатъ врѣмето като свещенно съкровище, за което ще даждѣ строга смѣтка, като сжщноцѣнна основа, отъ която сж длѣжни да исчерпѣтъ и за себе си, и за другитѣ полза. Въ изпълняванieto сжществуванieto съ колкото е възможно благородни и добри дѣла се състои сжщия животъ, това значи да се живѣе двойко, за тугъ долу и за тамъ горѣ.

(Споредъ французското на М. Maryan.) С. М-ва.

„Могѣтъ ли женитѣ да бждѣтъ гениални?“

Четохме въ «Свобода» брой 1228 статията подъ този насловъ и бѣхме въ намѣренне да кажемъ нѣщо по тоя въпросъ въ отговоръ отъ наша страна, нъ се принудихме да отложимъ това за по-късно, по причина на многото ни занятия. Съ голѣмо обаче удовольствие четохме напоследѣкъ и отговора на тая статия отъ г. Д. Левова въ сжщия вѣстникъ брой 1246, съ което се показва утѣшителното явление, че и у насъ има вече хора, които разбиратъ работата за жената добрѣ, приематъ нейното достоинство и умѣжѣтъ да го защищаватъ въ дадени случаи, както го е направилъ сега поменжтиѣ господинъ, който е достоенъ за похвала и най-горѣщо съраждане.

При това же ний си запазваме правото да се произнесемъ върху тоя толкова важенъ въпросъ.

За образованието на жената въ България.

(Писмо отъ Плевенъ).

Писмо II.

Жената и нашата интеллигенция.

(Продължение).

Не можемъ да кажемъ, че въ кръга на интеллигенцията не влизатъ и женитѣ. Само това можемъ каза, че ако имаме интеллигенция отъ жени, то тя е

въ нищо не подвижна, въ нищо не проявява своя животъ. Казваме така, защото при единъ доста значителенъ процентъ отъ образовани жени, даже жени, които се намиратъ на държавни и общественни служби, тѣзи жени нищо не работятъ по своя достъпностъ или необходимостъ за повдигане на своя полъ. Ето Ви на че въ цѣлото княжество имаме 918 народни учителки жени, на които плаща обществото, а това сѫ жени, които иматъ за задача и длъжностъ да просвѣщаватъ народа. Отъ тѣзи учителки 609 се намиратъ на служба въ градоветъ и 309 — по селата. Нѣма ли между тѣзи 918 образовани жени учителки на обществото баремъ 10—15, които да се позамислятъ и за своитѣ възрастни гражданки и да се погрижатъ съ нѣщо за тѣхното умствено пробуждане. Ето на мажетъ отварятъ недѣлни и вечерни училища, за да учатъ неграмотнитѣ и полуграмотнитѣ, трудятъ се, блѣскаатъ се, и както и да е. Ами нашитѣ женски просвѣтителки, какво работятъ за своитѣ сестри неграмотни и полуграмотни жени, когато законътъ за Народното Просвѣщение не имъ пречи, за да свикватъ и отварятъ по какъвто намѣрятъ добъръ начинъ такива училища, въ които да се просвѣщава жената. Или трѣбва да мислимъ, че тѣзи глава и този членъ отъ закона е направенъ само за мажетъ, а женитѣ да се тайтъ и хлуятъ по домоветъ си като турски кадѣни.

Лошото е това, гдѣто нашата интеллигенция ѣма на словомъ, а не и на дѣломъ. Ний не можемъ доказа, че у насъ нѣма образовани жени. Но каква полза, Господи Боже мой, отъ интеллигенция, която вмѣсто да се бори противъ апатията и невежество, напротивъ го поддържа!? Тогава може ли жената да заема достойно мѣсто между интеллигенцията, когато тя намира за по-хубаво да прояви своята интеллигентностъ въ прокарването нѣкоя нова мода

ПОДЛИСТНИКЪ 2)

Единъ букетъ отъ трандафили.

— Това е една много добра работа, каза младата госпожица. Вашия синъ заслужа признателността на съгражданитѣ си.

— Да, дѣйствително, госпожице. И нашата оркестра често има случая да помага на нещастнитѣ; членоветъ сѫ винаги готови да помагатъ въ благотворителни проекти. Тази вечеръ наприхъръ, ще дадатъ единъ концертъ, въ полза на бѣдна жена, която напоследъкъ е останала вдовица съ петъ дѣца, отъ които найголемото е осемъ годишно.

— Колко жално! се обади по-възрастната дама.

— Да, госпожо, дѣйствително жално. Съпругътъ ѣ бѣше зидаръ, добръ познатъ на всички въ града, като добръ съпругъ и постоинъ работникъ.

Прѣди единъ мѣсецъ той работѣше на кулата Св. Иванъ. Какъ се случи, никогажъ нѣма да се узнае, но стѣлбата се измѣстила и бѣдниятъ человекъ

съ новъ естетически вкусъ, отъ колкото въ нѣкоя общополезна работа, каквато е напр. работата да се съставляватъ дружества, училища и тѣмъ подобни.

До тука ний говориме за интеллигенцията отъ жени и горѣ долу се искахме, като каква е тѣзи наша интеллигенция. Но това не е цѣлий въпросъ за интеллигенцията, а само една частъ отъ него и то земена малко своеобразно, именно за това, че азъ си позволявамъ да дѣлѣмъ интеллигенцията на мъжка и женска и че наричамъ първата дѣятелна, а втората инертна. При всичко че въпросътъ не бива да се постави тѣй, но ето че азъ тѣй го поставихъ за сега. Въ идущето си писмо азъ ще имамъ да поприказвамъ съ читателкитѣ си, какъ стои днесъ нашата интеллигенция спрямо въпроса за жената.

Юний 1893 год.

Г-ца Х. Н-ва.

Писмо отъ Настоятелство на Варнен. Благотвор. Дружество „Майка“.

Настоятелството на Варненското благотворително дружество «Майка» съ удивление и жалость прочете въ вѣстника Черно-Море, отъ страна на самия редакторъ, оскърбителни и въсмущителни бѣлѣжки относително своя забавителна вечеринка, дадена въ 13-й Ноемврий т. г. съ благотворителна цѣль. Господинъ Бобчевски въ тѣзи вечеринка не забѣлѣжи нищо друго; той не обърижлъ никакво внимание на сѣщипската вечеринка, а само като се разидосалъ за това, че помѣщенieto било много тѣсно, а посѣтителитѣ извънредно много, разкалялъ се за страшно

се намѣрилъ долу на земята. Послеъ той билъ вдигнатъ, облятъ въ кръви и прѣживѣлъ само нѣколко часа. Синъ ми и неговитѣ другари пожелаха да помогнатъ на нещастната вдовица и сирачетата, тѣй щото тѣ устроиха концерта, който ще се даде тази вечеръ въ голѣмия салонъ на градското общинско управление, който кметътъ е оставилъ на тѣхно разположение. За нещастие, въпрѣки всичкитѣ имъ трудове, тѣ сѫ продали само 60 билета, повечето отъ по тритѣхъ франка, отъ колкото отъ по петѣхъ. А, госпожо, колко бѣхъ желала ако смѣяхъ да

— Вий бихте желали да ни прѣдложите нѣколко билета за концерта, пое г-ца Дюплессенъ добро-съречно. Защо не? Ний непрѣмънно ще вземемъ два отъ по петѣхъ франка.

— Имашъ ли намѣрение да отидешъ на концерта? попита майка ѣ.

— О, не, отговори момичето: но ний можемъ да вземемъ участие въ това добро дѣло, безъ да присѣтствуваме. Ще имате ли добрината, г-жа Жакве да кажете на сина си да прати два билета? Може

нитѣ принесени жъртви и изгубеното си драгоценно за спанье врѣме. Тѣй казва: Трѣбва хубаво да се помни, че повиканитѣ не сж *слуги* на канителитѣ, та се располагатъ съ желанията и расположенията нмѣ. Тѣзи нѣколко думи сж съвсѣмъ нелогични и неумѣстни. защото, който кани гости, той никога не мисли да ги *употрѣби като служе*; и послѣ тука случая не позволяваше да се слугува, защото всѣкой поканенъ, като е сѣднѣлъ на мѣстото си, не можалъ нито да се помръдне, камо ли и да слугува! а колкото за желанията и *расположенията* на посетителитѣ женското дружество не можеше, нито имаше право да ги знае, защото не бѣше негова работа да вникне въ душевнитѣ расположения на хората.

Освѣтъ това и случайтѣ не бѣше удобенъ. «Този, който е повиканъ на забавление, слѣдва редактора на «Черно-Море», търси въ него удоволствие, а не досади и глѣвъ. «Нии, при все че не бѣше врѣме да се обръща внимание на такъвиз дреболии, нѣ пакъ забѣлѣжихме, че Г-нъ редакторъ на «Черно-Море» тласнѣтъ отъ вѣлната на втория классъ къмъ първия, хубаво и весело се намѣстилъ, и прѣзъ всичкото врѣме на *забавлението* прониата и присмиванията бѣхъ неговитѣ душевни *желания* и *расположения*: нѣщо, което не му прави честь и което е противъ приличнето, скромността и нествратеното вѣспитанне, което тѣй настойчиво ни прѣпорѣчва въ

би той самъ ще ги донесе и азъ бихъ желала да видѣмъ програмата на концерта тоже.

Госпожа Жакъ излизе изъ стаята съ засмѣно лице. Слѣдъ нѣколко минути звукътъ на пианото прѣставѣ, и тогавъ едно леко почукване се чу на гостната стая.

— Влѣзте свободно. извика г-жа Дюплессенъ.

Вратата се отвори и младий музикантъ се яви.

— Майка ми ми каза той гѣгнеше.

— Че азъ желаяхъ да взема два билета за вашия концертъ, пое г-ца Дюплессенъ, като се позасмѣ. Това е вѣрно. Не искамъ да отсъствувамъ отъ такова добро дѣло.

Тя извади една малка кесийка отъ джеба си, и, като тури единъ лунъ въ рѣката на младий момъкъ, прибави:

— Моля, притурѣте това при сумата, която събирате за вашия протѣжета.

— Благодарѣмъ ви най-сърдечно въ тѣхно име, госпожице. Ето, тука сж четири билета.

— О. два сж достатъчно за майка ми и за мене: ти отговори. Надѣвамъ се, че ще можете да дадете другитѣ на другито.

своитѣ неумѣстни и пристрастни бѣлѣжки. «Никому не е нужно, казва г-нъ Бобчевски, да знае, че канителитѣ имали н' *амъ* каква цѣль, та за туй да търпи разни небрѣжности.»

Напротивъ всѣкой е знаалъ цѣльта на вечеринката и съврѣменно помѣщенieto и неговитѣ удобства; женското дружество не е виновато, ако градътъ Варпа нѣма помѣщение обширно удобно и отговоряще на населението и неговитѣ нужди.

Сжщо, слѣдва редактора на «Черно-Море», че билетитѣ сж били много, а мѣстата мало, никого не интересува и никакъ не оправдава поставяннето на столоветѣ до самата сцена, тѣй че истинскитѣ първи редове да оставатъ трети и четвърти». Нека бжде извѣстно г-ну Бобчевскому, че билетитѣ сж били точно колкото и мѣстата, и, слѣдъ кето се испродадохъ всичкитѣ билети, дойдохъ множество посетители, желающи непрѣменно да участвуватъ и принесжтъ своята щедра лепта, на което женското дружество не можеше да откаже! та дѣйствително се принудило да нареди прѣдъ единчкото свободно мѣсто, при сцената четири още реда столове, които, слѣдъ като били заети, останжхъ още много господа безъ мѣста, принудени да стојатъ на крака прѣзъ всичкото врѣме на вечеринката, макаръ да сж платили много по-щедро за това досадно стоенне отъ г-нъ редактора на «Черно-Море», за което скърби и се кае неутѣши мо. Нека се научи г-нъ Боб-

— Ще ни направите ли тази честь да присѣдствувате на нашия концертъ? попита младий музикантъ срамежливо.

— Не можемъ се обѣща, господине, понеже сме много уморени отъ пътуванието си, и утрѣ заранъ трѣбваме за Парижъ.

— И тѣй концертътъ въ единъ провинциаленъ градъ, не е голѣма привлекателность.

— Не искамъ да кажа това, отговори младата госпожица. Не е само Парижъ, който е привелигированъ съ добри артисти. Самитъ вий сте едно доказателство на това.

— О, госпожице

— Да, дѣйствително; възъ ви чухъ, като свирѣхте прѣди малко, и достатъчно разбирамъ отъ музика, за да мога да оцѣня таланта ви.

— Той е малъкъ, госпожице. Когато нѣкой се труди и изучава музиката много години, той именно разбира неспособността. Никогажъ не съмъ бивалъ въ Парижъ, но далъ бихъ десетина години отъ живота си само да прѣкарамъ нѣколко дни тамъ и да чуѣмъ великитѣ артисти, като Адолфъ Нур и г-ца Фалконъ. Това щѣ бжде, дѣйствително, голѣма радостъ за мене!

челски, че гости не се пждатъ никога, отъ каквото и да било помѣщение, най-паче когато тѣ благодарумни и снисходителни иджтъ съ благотворителна цѣль.

Това само безгрѣшний редакторъ на «Черно Море» може да направѣ, който, лишенъ отъ всѣкакви чоловѣколюбиви чувства, не намѣри друго за отбѣлѣжаванне освѣнъ свонѣ оплаквания и ридания и това, което съ вѣсторгъ и вѣсхищение се е похвалило и одобрило отъ цѣлото Варненско общество, отъ него жестоко се укорило и оскърбило. Споредъ г-нѣ Бобчевски, най-голѣмата грѣшка на женското дружество бѣше голѣмото число на посѣтителитѣ, нѣщо не бивало въ варненский театръ, за което женското дружество, въпрѣки укоритѣ на г-на Бобчевски, отъ сърдце се радва и благодарѣ на всичкитѣ посѣтителѣ, които съ своята щедра помощ даватъ възможность на женското дружество да съществуватъ и изпълняватъ своята цѣль.

За по-голѣма ясность пишеше: какво привлѣче толкось посѣтителѣ? Дали прочутата пиеса? не Г-не, защото тя е едно нравственпо поучително дѣтско прѣдставление съ скромнѣ и нищожнѣ прѣводецъ! Дали сж прочутитѣ актриси, които съ своето искусство оплѣнихж и привлѣкохж толкось свѣтъ? не, тѣ сж скромни духовини и одарени съ най-благородни чувства учители и ученички, които съ готовность и самоотвѣржение се рѣшихж да се явижтъ за

— Е, г-нѣ Жакѣ, каза г-ца Дюплессисъ, вѣрвамъ да сте донесли програмата на концерта си.

— Ето ѣж, госпожице.

Тя взе книгата и бѣрзо ѣж прѣгледа.

— А, какво е това? попита тя очудена. Вий имате само една пѣвица.

— Но вий забравяте, госпожице, че Шомонъ е единъ много малкъ градецъ, тѣй щото ний сме принудени да вършимъ, каквото можемъ. Има нѣколко дами въ града, които пѣижтъ доста хубаво, но не желѣижтъ да се явиватъ прѣдъ публика. Госпожа Сълле, която ще пѣе тази вечеръ, прѣтѣжава добъръ гласъ и е добра музикантка. Съ голѣми молби тя прие да пѣе, но това е голѣмъ трудъ за неѣж.

Младата госпожица се позамисли нѣколко минути.

— Г-нѣ Жакѣ, ти каза най-послѣ, майка ми и азъ ще доидемъ на вашия концертъ, и, ако обичате, азъ ще бѣдѣ втората пѣвица. Приятелитѣ ни казватъ, че пѣиж прѣвѣсходно.

— О, госпожице! извиња младий момкъ, като му свѣтнихж очитѣ отъ радость. Какъ ще мога да ви благодарѣмъ? Това ще бѣде голѣма честь

— Сега, трѣбва да ми кажете, кое ще бѣде за по-прилично да испѣиж.

прѣвъ пжтъ на сцената; причината на голѣмото число посѣтителѣ е похвалното съчувствие на обществото къмъ благотворителни дѣла. Отъ всичкитѣ тѣзи пѣща г-нѣ Бобчевски нищо не разумѣва, нито пѣкъ желѣе да разумѣе, защото той громко казва: «Никому не е нужно да знае, че канителитѣ имали и' амъ каква цѣль.» Той прибавлява и това, че книжката се отнасяла за дѣца безъ *родители*; нека господство му прочете още единъ пжтъ съ внимание книжката и нека разумѣе добрѣ, че книжката подъ име «Сиротопиталище» не била прѣдзначена за дѣца безъ родители . . . а за дѣца съ родители умрѣли . . . Най-послѣ, трѣбва открито да се каже, че редакторѣтъ на вѣстникъ «Черно-Море» е единъ злостенъ духъ, който не вижда прѣдъ себе си освѣнъ зло, и вѣчно зло! Таквижъ духове вѣобще биватъ нещастни, както за себе си тѣй и за другитѣ, защото не оставятъ въ миръ и покой нито себе си, нито другитѣ. Като оставимъ най-послѣ на страна г-на редактора на Черно-Море, ний съ признателность идемъ да поблагодаримъ всичкитѣ, които взехж усердно участие въ тази вечеринка. — Крайно благодаримъ на родителитѣ, които съ готовность позволихж на свонѣ скжли рожби да вземжтъ дѣятелно участие; това бѣше неоцѣнимъ добрина отъ тѣхна страна, защото тѣ доброволно изложихж свонѣ малки дѣца на разни неприятности и простуди, които съпровождиватъ всякога таквижъ прѣдирития. Благо-

Тя отвори единъ куфаръ и взе, изъ между другитѣ пѣсни, романсетъ «Il va venir» отъ «Еврейската» и цѣлия листъ на «Robert le Diable».

— Ето, каза тя, какво ще кажете за романа на «Rachael», и за втората пиеса «Alice» отъ «Robert».

— Изборѣтъ ви е много добъръ, отговори младий момкъ, като изглеждаше очуденъ. Тѣзи сж двѣтѣ пѣсни, въ които г-ца Фалконъ е показала свонѣ голѣми успѣхи. Вѣрвамъ, че ще ми позволите да ги опитамъ еднажъ и дважъ, за да не ва акомпанирамъ криво.

— Не ма е страхъ отъ това. Колко време ни остава?

— Концертѣтъ почва тѣмо въ осемъ часа, а сега е шесть и половина; тѣй щото можемъ да оставимъ поне половинъ часъ за една репетиция.

Той поведе патя къмъ една малка станчка, въ която имаше едно малко едноврѣменно пиано. Репетицията се почна съ романа отъ «Robert». Прѣди края на първия стихъ, кѣдѣто пѣвицата повтаря думитѣ: «Sa mère va prier pour lui», аккомпаниста дойде до едно невадѣйно свѣршване, свирачѣтъ спокна отъ мѣстото си и прѣвзетъ отъ едно душевно движение:

даримъ дълбоко на г. г. учители и частни лица, които похвално и достойно принесоха своя трудъ и знания за въ полза на благотворителното дружество, на което главнитѣ приходи сѣ тѣзи именно забавителни вечеринки. Благодаримъ отъ сърдце на Г-жицитѣ учителки и ученички за трудовѣ. Ний не можемъ освѣнъ да изрѣчемъ отъ душа тѣзи послѣдни думи:

Дай Богъ да се възнагради
«ВСѢКОЙ СПОРЕДЪ ДЪЛАТА СИ».

Отъ Настоятелството.

Корреспонденция.

Г-а и Г-н Д. Каменарова *Шуменъ*, Капит. Ст. Марнинова *Разградъ*, Майоръ Руссеева *Шуменъ*, М. Кипитанъ Дженто Георгиева *Варна*, Т. Людскановъ, Ж. М. Вичова *Сливенъ*, Сл. Фильова *Дупница* и Икономова М. Вълчева, Ст. Куртева, К. Кюпрюбашиева, *Разградъ* В. Бъчеварова, В. Райковъ; Н. Поповъ, Т. Теодоровъ, Хр. Ивановъ Хр. Баларовъ, Чоралчиевъ *Руссе* Зл. Драсанова Гора-Орѣховица, Ряскова *Варна*, М. Пенева *Провадия* Л. Автовъ *София* Д-ръ Бобчевъ *Руссе* Дралова *Варна*, Г. Петровъ *Кометовци*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието, заедно съ притурката Г-нъ Ахметъ Иксанъ Есенди *Н-пазаръ* Д. Боткова с. *Димитрудакъ* Получихме стойността на едногодишното течение на списанието Г-нъ Поруч. П. *София* Отвореното Ви писмо получихме; исканиятъ брой повторно Ви испратихте Г-а Р. Атанасова *Търново* Получихме 2. 50 л. стойността на притурката. Г-нъ Ст. Л. Броевѣтъ се испратиха до показанитѣ лица Г-нъ Д. Д. Б. Руссе Проводенитѣ пари получихме; съобразихме се Г-а Малечкова *Балбунаръ* Испратиха Ви се всичкитѣ 22 бр. направѣте справка въ пощата Г-жа Б. Хитева *Пловдивъ* Испратенитѣ листове съ аврессъ съгласно писмото Ви: Държ. Дѣвич. пансионъ въ Ст-Загора сѣ на Г-а М. Попова, распоредѣте да ѝ се

— А, госпожице, извика той, защо не ми казахте? Не съмъ излъгналъ вий сте голѣма артистка.

— Кажете по-добрь, една скромна пѣвица. го-сподине, на която чловѣкъ може да отдаде нѣкой комплиментъ. Но да продължаваме.

Слѣдъ като повториха всѣка пѣсень, младата пѣвица се показа много задоволна и изрази своето увърѣнение, че всичко ще отиде добрь въ концерта.

Въ осемъ часа концертътъ се почна съ една оперна увертюра, свирена отъ оркестрата и дерижирана отъ г-на Жаке. Само сто отъ двѣстѣхъ мѣста бѣха заняти отъ много отбрана публика, между което и Презектътъ съ госпожата си.

Программата се свърши сполучливо до послѣдната pjesна на първата часть. Тогазъ управителтъ, г-нъ Жаке става и извѣсти на публиката, че втора пѣвица е имала добрината да прѣдложи своитѣ услуги. Дамата, продължи той, била страшна, която случайно минавала прѣзъ града и, като се извѣстила за цѣльта на този концертъ, сама пожелава да участвува въ благотворителното дѣло.

(Слѣдва).

Отговорница: Т. Г. Ноева.

прѣдаждѣтъ. Г-а Т. Л. *Сливенъ* съобразихме се Г-нъ Т. Ф. Ч. *София* 50 лева получихме; благодаримъ, явѣте, молимъ, имената на платившиятѣ абонати Въѣсто Ноева сте адресирали погрѣшно Ноева Г-жа Майоръ Станова *Шуменъ* Получихме 5 лева, молимъ и за останалитѣ 2, 50 ст. стойността на притурката. Саввалеско *Силистра* Внесѣте абонамента си.

II

Съ спомощесователитѣ на Алманаха.

Г-и Г-а Я. Т. *Тетевенъ* В. Д. *Пльвенъ* Г. П. Х. Ст. *Кюстенджа* В. Г. *София* Е. Н. В. *Пльвенъ* Д. С. К. *Шуменъ*, Г. Д., Е. А. *Добричъ*, Г. Д. К., М. К. *Ябълъ*, Б. Г. Ст. Д., *Друж.* Св. Д. Т., М. Б. *Руссе* М. Ж. П. Д. Р. М., Е. Д. *Тулча* К. И. П., Д-Т. *София* Е. П. А. *Пльвенъ*, М. Д. *Силистра* С. Д. М. *Разградъ* Б. П. *Алсковциъ*, Х. П., *Пловдивъ* А. В. *Калотеръ* П. П. с. *Хасанларъ* Ю. Х. П. *Габрово* Е. П. Б. *Карлово*, Т. Д. Л., *Сливенъ*, С. Б. *Севлиево*, Т. Ч. *Пльвенъ* С. Б. И. *Карлово*, З. Н. И. *Троянъ*, П. Х. С. *Долн Орѣховица* Н. С. *Пльвенъ* М. Л. *Педера* Д. С. Л. *Елесе* Н. Т. *Ст-Загора* Н. М. *Пловдивъ* В. П. *София* Г. М. с. *Ясж-тепе* Я. Ч. *Т-Пазарджикъ* Х. Д. С. *Ст-Загора* Получихме поканитѣ Ви съ записанитѣ абонати за Алманаха благодаримъ Г-и и Г-а Е. Тантилова. Капит. Хр. *София*, Ст. Иванова; *Дръново*, А. Жейнова *Търново* Р. Пананотова, Ив. Динковъ, *Руссе*, Е. Патева, *Карлово* Подпор. Георгиевъ *Пльвенъ*, Ст. Хр. Табаковъ, М. Чифинчиевъ *Шуменъ*, Г. К. Райковъ *Бургасъ*, М. Партенева *Панагюрище*, Н. Х. Покова *Разградъ*, Ан. Хр. Димитровъ *Котель*, Е. Каблешкова *Пловдивъ*, Каменаровъ *Кюстенджа*, Хр. Бояджиевъ *Габрово*, Ив. Александровъ *Тетевенъ*, Книж. Я. Вергиевъ *Н-пазаръ*, М. Доинова *Елена* Талимова *Ст-Загора* Ст. Фильова *Дупница* Цв. Шиварова *Руссе* Т. Иванова *Свищовъ* Ел-Дрънова *Тулча* Напада М. Полкелова *Мекшизъ* Зл. Драганова *Горня-Орѣховица* Олещкова *София* М. Бълчева с. *Садина* А. Аргирова *Бълово*, М. Кметова *Бургасъ* Н. Камберовъ *Руссе* В. Недѣлчева *Търново* Г. . . . *София* Геродияковъ В. Руболовски *Букуреца* В. Катин. Димитратова *София* Д-ръ Н. Бобчевъ *Руссе* Ол. Янкова *Атло* К. Гаргаричевъ *Тукъ*. Писмата Ви съ записанитѣ абонати по Алманаха и царитѣ получихме благодаримъ за готовността Ви.

Г-и и Г-а А. Смилова *Габрово*, Капит. Ст. Марниновъ *Разградъ*, П. Митевъ *Хасково*, Н. Запринова *Пловдивъ*, М. Черенъ, М. Плумова А. Автовъ *София* А. Койникова *Вратца* М. Танева *Ст-Загора*, М. Малварджиевъ Майоръ *Руссе* Д. Костова *Шуменъ*, Р. Атанасова *Търново*, М. Капит. Георгиева *Варна* Т. С. Шарова, поруч. Караминевъ М. Жечкова *Бургасъ* А. С. Ганева *Балчикъ* К. Кюпрюбашиева *Разградъ* Кипитанъ Амиркова *София*, М. Х. Георгиева *Берковциъ*, М. Калачова Сперия Р. Захариева *Шуменъ* Г. Бърдарова *Пльвенъ* А. Жечкова *Сливенъ* А. Маноловъ *Свищовъ* М. Българова *Руссе* Р. Златарова *Бургасъ* К. Петковъ *Пловдивъ* Получихме стойността на Алманаха, благодаримъ. Г-нъ В. Ж. Перѣновъ *София*, Пратете стойността на Алманаха, за съѣтка на Г-ца М. Ж. П. *Тулча* Г-нъ Д. Т. *София* можете да внесете стойността на Алманаситѣ прѣди или слѣдъ получаването имъ Г-нъ Ат. Хр. Ангеловъ *Видинъ* Понесанитѣ екземпляри ще Ви се испратятъ; благодаримъ, Г-а П. Х. С. *Долн Орѣховица*; съобразихме се. Г-нъ Хр. К. Григ. *София*. Поканата Ви може да се изгубила, разписахме Ви.

Извѣстие.

Всички безъ изключение, които прѣдъ или тутакси слѣдъ получаването, до срока, който за това ще бѣде опрѣдѣленъ отъ Дирекцията на Жен. Свѣтъ, Алманаха, внесѣтъ стойността му 2 лева, ще вземѣтъ участие въ лотарията.

Печатница Л. Нитче — Варна.

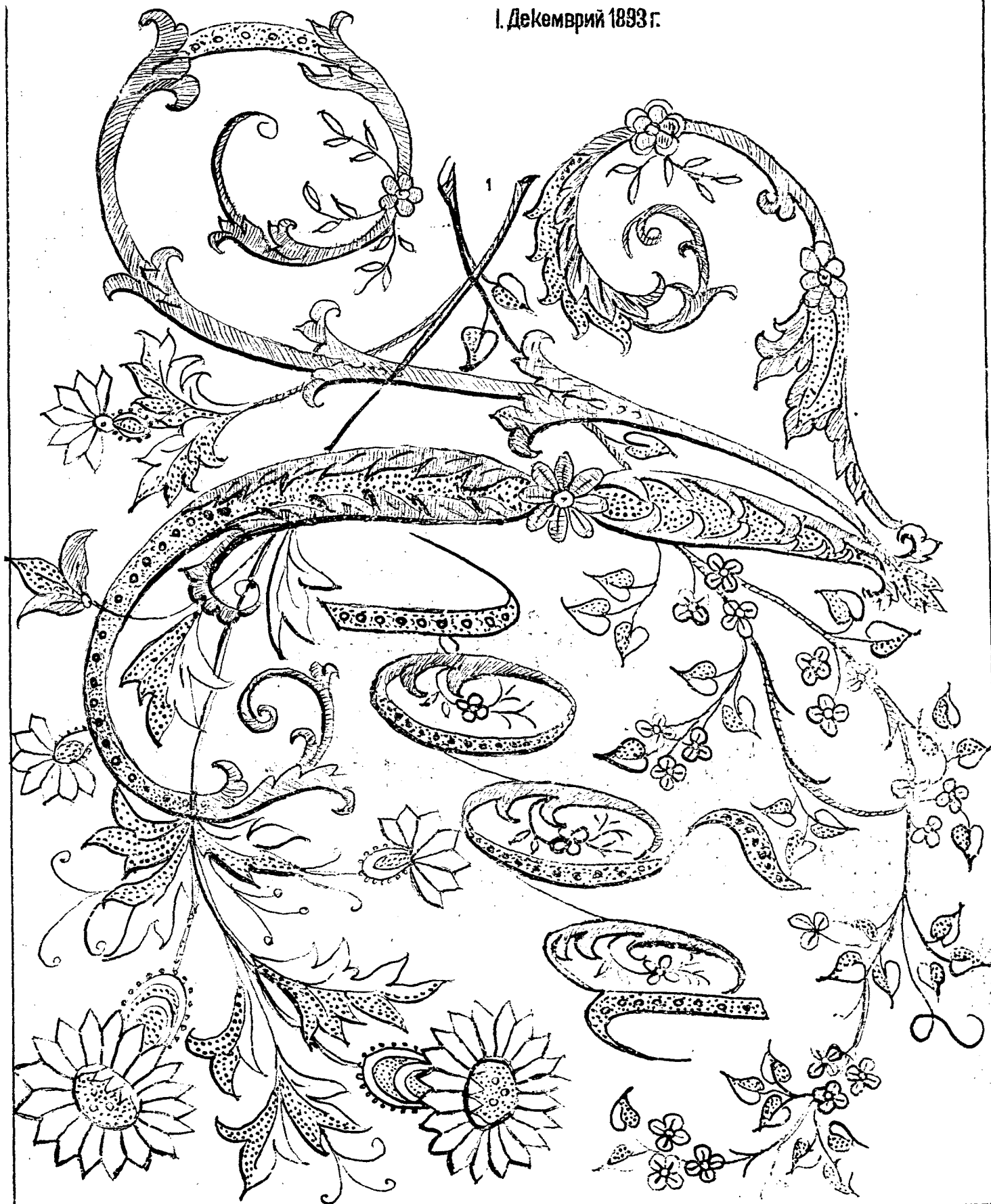
ПРИТУРКА
НА
ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ 17

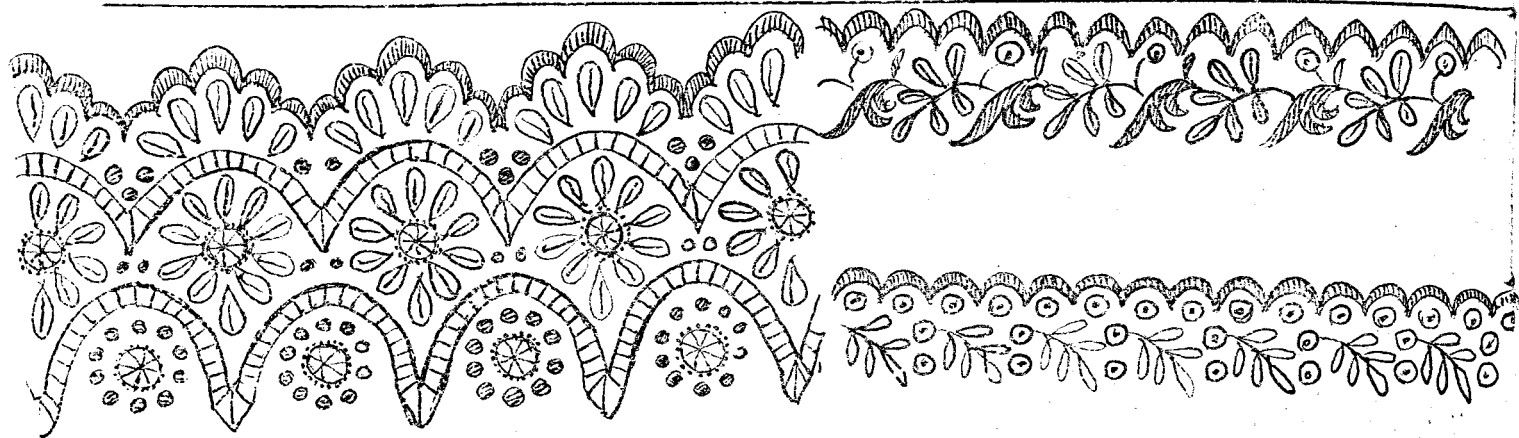
Обясненията на образците се напиратъ въ 24^и брой на списанието.

Год 1.

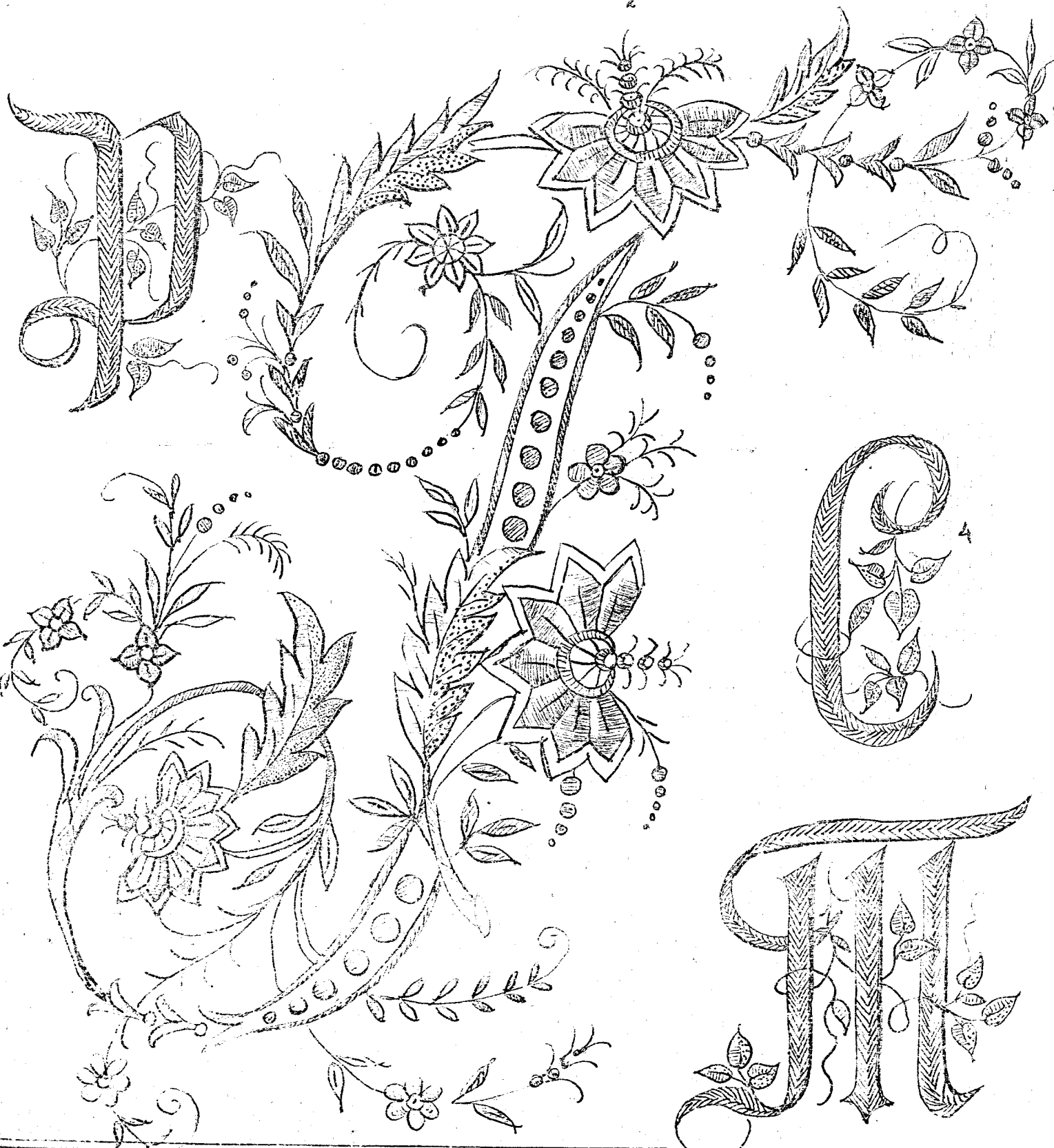
Брой 12

1. Декември 1893 г.

2

4

